JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
13 päivänä kesäkuuta 2002 [1]

1. Ennakkoratkaisupyynnössä pyritään määrittelemään tapa, jolla joidenkin kolmansista maista yhteisöön tuotavien hedelmien ja vihannesten tullausarvo tulisi laskea. Kyse on hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 liitteessä esitetyistä hedelmistä ja vihanneksista. [2]

2. Asetuksessa tarkoitetut hedelmät ja vihannekset ovat yhdistetyn tullimaksun alaisia. Tullimaksu koostuu kahdesta osasta, eli arvotullista, joka ilmaistaan prosenttiosuutena kauppatavaran arvosta, ja painotullista, joka ilmaistaan ecuina 100 kilogramman nettomäärää kohti. Arvotulli lasketaan tuotteen tullausarvon perusteella, kun taas painotullin laskennan perustana on tuotteen "tulohinta", kun se tulee yhteisöön.

3. Esillä olevassa asiassa ennakkoratkaisumenettelyyn osallistuneet osapuolet ovat eri mieltä tavasta, jolla kyseisten hedelmien ja vihannesten tullausarvo tulisi laskea. Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja Euroopan yhteisöjen komissio katsovat, että tullausarvo tulisi määrittää asetuksen N:o 3223/94 5 artiklassa säädetyn tuotteiden tulohinnan perusteella. Capespan International plc (jäljempänä Capespan) puolestaan väittää, että tullausarvo tulisi määrittää yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 [3] ja tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2454/93 [4] säädettyjen sääntöjen mukaisesti.

I Tosiseikat ja ennakkoratkaisukysymykset

4. Capespan on Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautunut hedelmien maahantuoja. Se toi 18.3.1997—24.8.1998 [5] hedelmiä (etenkin omenia) Etelä-Afrikasta.

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.
2 — EYVL L 337, s. 66.
3 — EYVL L 302, s. 1 (jäljempänä tullikoodeksi tai koodeksi).
4 — EYVL L 253, s. 1 (jäljempänä soveltamisasetus).
5 — Ajanjaksosta käytetään myös nimitystä "riidanalainen ajanjakso".

Hedelmät myytiin yhteisössä väliaikaiseen hintaan, joka tarkistettiin kauden lopussa.

5. Capespan uskoi voivansa määrittää tuontihedelmien tullausarvon tullikoodeksin 29 artiklan säännösten perusteella. Säännöksen mukaan tavaroiden tullausarvona käytetään niiden "kauppa-arvoa", eli hintaa, joka niistä on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava. Kun hedelmien lopullista hintaa ei kuitenkaan tiedetty tuontihetkellä, Capespan antoi niistä väliaikaisen arvoilmoituksen soveltamisasetuksen 254 artiklan mukaisesti.

6. Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomainen — Commissioners of Customs & Excise — on kiistänyt Capespanin käyttämän menetelmän pätevyyden.

7. Se katsoi, ettei riidanalaisten hedelmien tullausarvoa voitu laskea tullikoodeksin 29 artiklan perusteella. Sen mukaan asetuksessa N:o 3223/94 tarkoitettujen hedelmien tullausarvo on määritettävä tuotteiden tulohinnan perusteella. Tulliviranomainen katsoi myös, ettei Capespan voinut antaa väliaikaista tullausarvoilmoitusta soveltamisasetuksen 254 artiklan nojalla. Näin ollen se on vaatinut yhtiötä maksamaan 2 884 279 Englannin puntaa kyseisen yhtiön riidanalaisena ajanjaksona tuomista tavaroista.

8. Capespan on hakenut päätökseen muutosta VAT and Duties Tribunal, Londonilta (Yhdistynyt Kuningaskunta). Tämä katsoi, että riidan ratkaisu on kiinni niiden yhteisön säännösten tulkinnasta, joihin asianosaiset ovat vedonneet. Se päätti näin ollen lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko sellaisten tuotteiden tullausarvo, jotka on mainittu asetuksen — — N:o 3223/94 — — , sellaisena kuin se oli komission asetuksessa (EY) N:o 1890/96 (annettu 30.9.1996, — —), ja jotka on tuotu Euroopan yhteisöön 18.3.1997 tai sen jälkeen mutta ennen 18.7.1998, jolloin asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaa muuttava komission asetus (EY) N:o 1498/98 (asetuksen N:o 3223/94 — — muuttamisesta 14.7.1998 annettu asetus) tuli sanamuotonsa mukaan voimaan, määritettävä

a) [tullikoodeksin] II osaston 3 luvussa (eli 28—36 artikla) olevien ja [soveltamisasetuksen] V osastossa (eli 141—181a artikla) olevien sääntöjen mukaisesti, vai

b) asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan mukaisesti?

2) Ellei tullausarvoa ole määritettävä kummankaan edellä mainitun vaihtoehdon mukaisesti, niin mikä on oikea peruste tällaisten tuotteiden tullausarvon määrittämiseen?

3) Onko asetus N:o 1498/98, jolla muutetaan — — asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaa 18.7.1998 alkaen, pätevä?

4) Ellei asetus N:o 1498/98 ole pätevä, miten on määritettävä ensimmäisessä kysymyksessä mainittujen kaltaisten, Euroopan yhteisöön 18.7.1998 alkaen tuotujen tuotteiden tullausarvo?

5) Riippumatta siitä, onko asetus N:o 1498/98 pätevä, estääkö asetus N:o 3223/94 väliaikaisen tullausarvon ilmoittamisen soveltamisasetuksen 254 artiklan mukaisesti?"

II Asiaa koskevat yhteisön oikeussäännöt

9. Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelun kannalta merkitykselliset oikeussäännöt sisältyvät tullilainsäädäntöön ja maatalouslainsäädäntöön. Esitän oikeussäännöt selkeyden vuoksi niiden yleisissä puitteissa.

A *Tullilainsäädäntö*

10. Tullilainsäädäntö koostuu pääosin tullikoodeksista ja soveltamisasetuksesta.

11. Tullikoodeksissa säädetään, että tuontitullit perustuvat yhteiseen tullitariffiin.[6] Siinä tarkennetaan, että tullitariffi käsittää yhdistetyn tavaranimikkeistön sekä maksut ja muut veloitusperusteet, joita sovelletaan kannettaessa tulleja ja maatalousmaksuja.[7]

6 — 20 artiklan 1 kohta.

7 — 20 artiklan 3 kohdan a ja c alakohta.

12. Neuvosto hyväksyi 23.7.1987 asetuksen N:o 2658/87 tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista.[8] Asetuksen liitteessä I esitetään yhteisen tullitariffin yhdistetty nimikkeistö ja yhteisen tullitariffin tullitaulukko. Liite tarkistetaan vuosittain, ja esillä olevassa asiassa merkityksellinen versio on:

— vuoden 1997 osalta asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 9 päivänä syyskuuta 1996 annettu komission asetus (EY) N:o 1734/96[9]

— vuoden 1998 osalta asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 4 päivänä marraskuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 2086/97.[10]

13. Asetuksessa N:o 3223/94 tarkoitettujen hedelmien ja vihannesten osalta asetuksen N:o 2658/87 liitteessä I esitetään yhdistetty nimikkeistö ja tullitaulukko, jotka koskevat "tuotteita, joihin sovelletaan tulohintaa".[11] Siinä tarkennetaan, että tulohinnan soveltamista koskevat säännöt on annettu asetuksessa N:o 3223/94.[12]

14. Taulukkoon kuuluvista hedelmistä ja vihanneksista kannetaan yhdistetty tullimaksu.[13] Maksu koostuu kahdesta osasta, eli arvotullista, joka ilmaistaan prosenttiosuutena kauppatavaran arvosta,[14] ja painotullista, joka ilmaistaan ecuina 100 kilogramman nettomäärää kohti. Arvotulli lasketaan tuotteen arvon perusteella, kun taas painotulli lasketaan tuotteen tulohinnan perusteella. Painotulli on lisäksi kääntäen verrannollinen tulohintaan. Tämä tarkoittaa, että mitä alhaisempi tulohinta on, sitä korkeampi on painotulli.[15]

15. Tulohinnan avulla voidaan siis määrittää, miten hedelmät ja vihannekset luo-

8 — EYVL L 256, s. 1. On syytä huomauttaa, että asetus hyväksyttiin ennen tullikoodeksin voimaantuloa. Tullilainsäädännön oikeussäännöt sisältyivät tuolloin useisiin yhteisön asetuksiin ja direktiiveihin. Ne koottiin tullikoodeksissa yhteen ainoaan säädökseen (johdanto-osan 1 kappale).

9 — EYVL L 238, s. 1.

10 — EYVL L 312, s. 1. Ellei toisin ilmoiteta, ratkaisuehdotuksessa käytetään jatkossa termiä "asetus N:o 2658/87" asetuksesta N:o 2658/87, sellaisena kuin sitä on muutettu asetuksilla N:o 1734/96 ja N:o 2086/97.

11 — Ks. asetuksen N:o 2658/87 liitteen I liite 2.

12 — Asetuksen N:o 3223/94 säännöksissä tarkoitetun "tulohinnan" käsitettä käsitellään yksityiskohtaisesti jäljempänä ratkaisuehdotuksessa (ks. 34 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

13 — Ks. kyseisen taulukon 3 ja 4 sarake.

14 — Asetuksessa N:o 2658/87 säädetään, että prosenttilukuina 3 ja 4 sarakkeessa ilmoitetut tullit ovat arvotulleja (ks. asetuksen N:o 2658/87 liitteen I ensimmäisen osan I osaston B kohdan 4 kohta).

15 — Yhdistynyt kuningaskunta ja Capespan esittivät kirjallisissa huomautuksissaan erittäin hyödyllisiä konkreettisia laskelmaesimerkkejä, jotka perustuivat edellä mainittuihin sääntöihin (ks. Yhdistyneen kuningaskunnan kirjalliset huomautukset, 2.7 kohta, ja Capespanin kirjalliset huomautukset, 3.15 kohta). Täten 1.—30.7.1997 maahantuotuihin Granny Smith -lajikkeen omenoihin, joiden tulohinta oli 46,8—47,7 ecua 100 kilogramman nettomäärää kohti, sovellettavien tullimaksujen selvittämiseksi on viitattava asetuksen N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1734/96 (EYVL 1996, L 238, s. 862), liitteen I liitteessä 2 esitetyn taulukon nimikkeeseen 0808 10 73 (viides luetelmakohta). Arvotulli on 5,4 prosenttia tuotteen arvosta, ja painotulli on 1,9 ecua 100 kilogramman nettomäärää kohti. Jos saman tuotteen tulohinta olisi alle 44,8 ecua, painotullin määrä olisi 26,8 ecua 100 kilogramman nettomäärää kohti, kun taas arvotulli olisi yhä 5,4 prosenttia tuotteen arvosta.

kitellaan tariffiin ja mitä tullia niihin sovelletaan (arvotulli ja painotulli). Esillä olevaan ennakkoratkaisumenettelyyn osallistuvat osapuolet ovat tästä seikasta yhtä mieltä. Osapuolet ovat sitä vastoin eri mieltä tavasta, jolla tuotteiden tullausarvo tulisi laskea. Yhdistynyt kuningaskunta ja komissio katsovat, että myös hedelmien ja vihannesten tullausarvo tulisi määrittää tulohinnan perusteella. Capespan taas väittää, että tullausarvo tulisi määrittää tullikoodeksin 29—36 artiklan perusteella.

16. Koodeksin 29—36 artiklat sisältävät säännöt, joiden avulla määritetään "tullausarvo, jota käytetään sovellettaessa [yhteistä] tullitariffia sekä muita toimenpiteitä — —, joista säädetään tavaroiden kauppaa koskevissa yhteisön erityissäännöksissä". [16]

17. Edellä mainituissa artikloissa esitetään kuusi laskentamenetelmää. Menetelmät ovat perättäisiä, eli jos tullausarvoa ei voida laskea yhdellä menetelmällä, käytetään seuraavaa. [17] Säännösten mukaan tullausarvona käytetään:

a) tavaroiden "kauppa-arvoa" eli hintaa joka niistä on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytäessä ne vietäviksi yhteisön alueelle [koodeksin 29 artiklan 1 kohta] [18]

b) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samanlaisten, yhteisöön vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvoa [koodeksin 30 artiklan 2 kohdan a alakohta]

c) arvonmäärityksen kohteena olevien tavaroiden kanssa samankaltaisten, yhteisöön vietäviksi myytyjen ja näiden kanssa samanaikaisesti vietyjen tavaroiden kauppa-arvoa [koodeksin 30 artiklan 2 kohdan b alakohta]

d) arvoa, joka perustuu siihen yksikköhintaan, jolla maahan tuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia maahan tuotuja tavaroita myydään yhteisössä suurin kokonaismäärä [koodeksin 30 artiklan 2 kohdan c alakohta]

16 — 28 artikla.

17 — 30 ja 31 artikla.

18 — Koodeksin 32 artiklan 1 kohdassa esitetään erät, jotka tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan on lisättävä: provisiot ja välityspalkkiot, päällysten kustannukset ja pakkauskustannukset, joidenkin tavaroiden tuottamisessa ja niiden myynnissä vietäviksi käytettävien tuotteiden ja palvelujen arvo, tavaroihin liittyvät rojaltit ja lisenssimaksut, tavaroiden kuljetus- ja vakuutuskustannukset sekä lastaus- ja käsittelykustannukset siihen paikkaan saakka, jossa tavarat tuodaan yhteisön alueelle.

e) "rakennettua" arvoa, joka koostuu tavaroiden valmistuskustannuksista, voittojen ja yleiskulujen tavanomaisesta määrästä sekä tavaroiden kuljetus- ja vakuutuskustannuksista siihen paikkaa saakka, jossa ne tuodaan yhteisön alueelle [koodeksin 30 artiklan 2 kohdan d alakohta]

f) arvoa, joka määritetään käytettävissä olevien tietojen perusteella [koodeksin 31 artikla].

18. Tullikoodeksin 36 artiklan 2 kohdassa säädetään poikkeuksesta näihin sääntöihin tavallisesti kaupintamyyntiin toimitettaville herkästi pilaantuville tavaroille. Kaupintamyynti on toimenpide, jossa tavarat varastoidaan myöhempää myyntiä varten.[19] Maahantuoja voi tuolloin pyytää, että tullausarvo lasketaan soveltamisasetuksen 173—177 artiklassa säädettyjen yksinkertaistettujen sääntöjen nojalla.

19. Edellä mainittujen sääntöjen nojalla hedelmien ja vihannesten[20] tullausarvo voidaan laskea vertailukohteena olevan "yksikköarvon" perusteella. Tässä — melko monimutkaisessa — järjestelmässä määritetään tavaroiden arvo sen perusteella, mikä niiden hintanoteeraus on joillakin kansainvälisillä markkinoilla.[21] Järjestelmässä komission on laskettava kahden viikon välein jokaiselle tuotteelle yksikköarvo, joka ilmaistaan jäsenvaltioiden valuuttoina 100 kilogramman nettomäärää kohti.[22] Yksikköarvo vahvistetaan seuraavien tekijöiden perusteella:

— keskimääräinen yksikköhinta laskettuna tavaraeristä tietyissä kaupan keskuksissa maksettujen hintojen perusteella.[23] Yksikköhinta lasketaan maahantuojien ja tukkumyyjien välisen myynnin voitosta, josta on vähennettävä useita tekijöitä: 15 prosentin myyntimarginaali, kuljetus- ja vakuutuskustannukset yhteisön alueella tapahtuvien kuljetusten osalta, 5 ecun kiinteä maksu sekä tuontitullit ja muut maksut, joita ei sisällytetä tullausarvoon[24]

— vapaaseen liikkeeseen kalenterivuosittain luovutetut määrät, joista on kannettu tuontitulli.[25]

19 — Berr, C. J., "Union douanière, Bases de la taxation", *Juris-classeur*, Juris-classeur, Paris, 1999 (osa 504, nro 58).

20 — Kyse on hedelmistä ja vihanneksista, jotka on lueteltu soveltamisasetuksen liitteessä 26. Omenat kuuluvat tähän luetteloon (ks. kyseisen liitteen luokka 2.130).

21 — Edellä mainittu teos, Berr, C. J. (osa 504, nro 67).

22 — Soveltamisasetuksen 173 artiklan 1 kohta.

23 — Soveltamisasetuksen liitteessä 27 esitetään luettelo kyseisistä kaupan keskuksista. Omenoiden osalta komissio voi siis käyttää hintoja, jotka on maksettu mm. seuraavissa keskuksissa: Hampuri (Saksa), Dublin (Irlanti), Rungis (Ranska), Antwerpen (Belgia) (ks. kyseisen liitteen luokka 2.130).

24 — Soveltamisasetuksen 173 artiklan 3 kohta.

25 — Soveltamisasetuksen 173 artiklan 2 kohdan b alakohta.

20. Yksikköarvo vastaa keskimääräisten yksikköhintojen painotettua keskiarvoa ottaen huomioon vapaaseen liikkeeseen luovutetut tavaramäärät.[26] Järjestelmän soveltaminen on maahantuojalle vapaaehtoista.[27] Jos se päättää soveltaa sitä, hänen tavaroidensa tullausarvo määräytyy kyseisenä ajanjaksona voimassa olevan yksikköarvon perusteella.[28] Yksikköarvoja sovelletaan viidentoista päivän jaksoina.[29]

21. Tullikoodeksissa on myös säädetty yksinkertaistetuista säännöistä tulli-ilmoitusmuodollisuuksille. Maahantuojan on periaatteessa annettava ilmoitus virallisella lomakkeella.[30] Ilmoituksessa on lisäksi annettava kaikki tiedot, jotka tarvitaan tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi.[31]

22. Koodeksin 76 artiklassa säädetään kuitenkin, että maahantuoja voi joissakin tapauksissa jättää ilmoituksesta joitakin tietoja ilmoittamatta. Täten, jos tavarat ovat arvotullin alaisia, maahantuoja, joka ei voi ilmoittaa lopullista tullausarvoa, voi soveltamisasetuksen 254 artiklan mukaan antaa väliaikaisen arvoilmoituksen.[32] Tässä tapauksessa tulliviranomaisten on perittävä väliaikaisen arvoilmoituksen perusteella lasketut tullit ja vaadittava tarvittaessa riittävän vakuuden antamista tämän tullimäärän ja tuotteista mahdollisesti lopulta kannettavan määrän välisen eron kattamiseksi.[33]

B *Maatalouslainsäädäntö*

23. Hedelmä- ja vihannesalan yhteinen markkinajärjestely on yksi EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 34 artikla) mukaisista yhteisistä markkinajärjestelyistä.

24. Aluksi siitä säädettiin useilla asetuksilla, jotka yhdistettiin hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä toukokuuta 1972 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1035/72.[34] Asetuksessa on useita säännöksiä, joilla järjestetään kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan järjestelmä.[35]

25. Hedelmä- ja vihannesalan yhteismarkkinoiden toteuttaminen edellytti todellakin yhtenäisen järjestelmän luomista kolman-

26 — Soveltamisasetuksen 175 artiklan 1 kohta.
27 — Soveltamisasetuksen 177 artikla.
28 — Soveltamisasetuksen 173 artiklan 1 kohdan toinen alakohta.
29 — Idem.
30 — Koodeksin 62 artiklan 1 kohta.
31 — Idem.
32 — Soveltamisasetuksen 254 artiklan toinen luetelmakohta.
33 — Soveltamisasetuksen 257 artiklan 3 kohta.
34 — EYVL L 118, s. 1 (jäljempänä perusasetus).
35 — 22—30 artikla.

sien maiden kanssa käytävään kauppaan.[36] Neuvosto lähti siitä, että yhteisen tullitariffin tullien soveltamisen on periaatteessa riitettävä tasapainottamaan yhteisön markkinoita.[37] Se katsoi kuitenkin tarpeelliseksi vahvistaa säännöksiä, joilla voidaan välttää kolmansista maista peräisin olevista, poikkeuksellisin hinnoin tehdyistä tarjouksista johtuvat häiriöt.[38] Tätä varten perusasetuksessa otettiin käyttöön mekanismi, jolla vahvistetaan "viitehinnat" ja peritään tullien lisäksi kannettava tasoitusmaksu, kun tuontituotteiden hinnat jäävät alle viitehinnan.[39]

26. Mekanismi toimii seuraavasti.

27. Toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat vuosittain viitehinnan perusasetuksen soveltamisalaan kuuluville hedelmille ja vihanneksille.[40] Viitehinta on yhtä suuri kuin jäsenvaltion tuottajahintojen keskiarvo korotettuna tuotteiden kaupan pitämisen kustannuksilla yhteisössä.[41] Viitehinta vahvistetaan vuodeksi tai lyhyemmiksi ajanjaksoiksi kerrallaan.[42]

28. Komissio vahvistaa lisäksi jokaiselle tuotteelle ja kunkin lähtömaan osalta tulohinnan.[43] Tulohinta on samansuuruinen kuin alin hinta, joka on todettu vähintään 30 prosentilla kyseisestä lähtömaasta tuoduilla tuotteilla, joita myydään kaikilla edustavilla markkinoilla.[44] Hinnasta vähennetään useita tekijöitä,[45] kuten yhteiseen tullitariffiin merkityt tullit, mahdolliset tasoitusmaksut, muut tuontimaksut sekä tuotteiden kuljetuskustannukset yhteisön rajanylityspaikoilta edustaville tuontimarkkinoille, joilla hintanoteeraukset todetaan. Toisin kuin viitehinta, tulohinta vahvistetaan kunakin markkinapäivänä.[46]

29. Perusasetuksessa säädetään, että jos tuotteen tulohinta on kahtena

36 — Perusasetuksen johdanto-osan 19. perustelukappale.

37 — Markkinoiden vakauttaminen on yksi yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteista (ks. EY:n perustamissopimuksen 39 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut EY 33 artiklan 1 kohdan c alakohta)).

38 — Perusasetuksen johdanto-osan 20. perustelukappale.

39 — Idem.

40 — Omenat kuuluvat perusasetuksen soveltamisalaan (1 artiklan 2 kohta).

41 — Perusasetuksen 23 artiklan 2 ja 4 kohta. Tuottajahinnat vastaavat hintojen keskiarvoa niiden kolmen vuoden aikana, jotka edeltävät kotimaisen tuotteen viitehinnan vahvistamispäivämäärää niillä yhteisön edustavilla markkinoilla, jotka sijaitsevat tuotantoalueilla, joilla hinnat ovat alhaisimmat tuotteille, jotka edustavat pitkin vuotta huomattavaa osaa kaupan pidetystä tuotannosta (perusasetuksen 23 artiklan 2 kohta).

42 — Perusasetuksen 23 artiklan 2 kohta.

43 — Perusasetuksen 24 artiklan 2 kohta.

44 — Perusasetuksen 24 artiklan 3 kohta.

45 — Idem.

46 — Perusasetuksen 24 artiklan 2 kohta.

peräkkäisenä päivänä viitehintaa alempi, kyseiselle lähtömaalle määrätään tasoitusmaksu.[47] Tasoitusmaksu on yhtä suuri kuin viitehinnan ja keskitulohinnan eli kahden viimeisen käytettävissä olevan tulohinnan keskiarvon välinen erotus.[48] Tasoitusmaksu lisätään voimassa oleviin tulleihin.[49]

30. Edellä kuvaillun järjestelmän tarkoituksena oli suojella yhteisön tuotantoa kolmansista maista peräisin olevalta tuonnilta. Sillä voitiin varmistaa, että yhteisön markkinoille saatettujen tuontituotteiden hinnat vastasivat yhteisössä viljeltyjen tuotteiden osalta käytettyjä hintoja.[50]

31. Mekanismi joutui kyseenalaiseksi Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen päättämistä koskevan päätösasiakirjan (jäljempänä päätösasiakirja), Maailman kauppajärjestön (jäljempänä WTO) perustamissopimuksen ja WTO:n perustamissopimuksen liitteisiin 1—4 sisältyvien erilaisten sopimusten (jäljempänä WTO-sopimukset) 15.4.1994 tapahtuneen allekirjoittamisen jälkeen.[51]

32. Maataloussopimus kuuluu Marrakechissä (Marokossa) vuonna 1994 allekirjoitettuihin WTO-sopimuksiin.[52] Siinä käynnistetään maataloustuotteiden maailmankaupan uudistus ja pyritään muun muassa laajentamaan muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden pääsyä jäsenvaltioiden markkinoille.[53] Kyseisen sopimuksen 4 artiklan 2 kohdassa velvoitetaan jäsenvaltiot muuntamaan tulleiksi kaikki toimenpiteet, jotka rajoittavat maataloustuotteiden tuontia niiden alueelle.[54] Rajoittaviin toimenpiteisiin kuuluvat vaihtelevan suuruiset tuontiverot,[55] kuten soveltamisasetuksessa säädetty tasoitusmaksu.[56]

33. Neuvosto antoi 22.12.1994 maatalousalalla Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyjen sopimusten täytäntöönpanemiseksi tarvit-

47 — Perusasetuksen 25 artiklan 1 kohta.

48 — Idem.

49 — Perusasetuksen 25 artiklan 3 kohta.

50 — Komission kirjalliset huomautukset (10 kohta).

51 — Päätösasiakirja ja WTO-sopimukset esitetään WTO:n Internet-sivuilla osoitteessa: http://www.wto.org/english/docse/legale/finale.htm.

52 — Sopimusta on analysoitu mm. seuraavassa teoksessa: Gadbin, "L'agriculture et le GATT", *La Communauté européenne et le GATT*, toim. Flory, T., Apogée, Rennes, 1995 (s. 95—112).

53 — Ks. maataloussopimuksen johdanto (ensimmäinen ja neljäs kappale).

54 — Muuntamistoimenpidettä kutsutaan yleisesti "hinnoittelujärjestelmäksi".

55 — Ks. maataloussopimuksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alaviite.

56 — Neuvosto hyväksyi maataloussopimuksen Uruguayn kierroksen monenvälisissä neuvotteluissa (1986—1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta sen toimivaltaan kuuluvien asioiden osalta 22 päivänä joulukuuta 1994 tehdyllä päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1).

tavia mukautuksia ja siirtymäjärjestelyjä koskevan asetuksen (EY) N:o 3290/94. [57]

34. Maataloussopimuksen mukaisesti asetuksessa N:o 3290/94 poistetaan vaihtelevan suuruiset tuontiverot. [58] Neuvosto vahvisti periaatteen, jonka mukaan sovellettavien tuontimaksujen suuruudesta määrätään yhteisessä tullitariffissa. [59] Se otti kuitenkin hedelmä- ja vihannesalalla käyttöön kiinteiden tullien perintää täydentävän mekanismin. [60]

35. Soveltamisasetuksessa säädetyn tasoitusmaksun sijasta neuvosto on ottanut käyttöön "tulohintojen" mekanismin. Mekanismin avulla hedelmistä ja vihanneksista voidaan kantaa erityisiä tulleja silloin, kun niiden tulohinta yhteisöön tapahtuvassa tuonnissa jää tietyn "kiinteän tuontiarvon" alapuolelle. Mekanismista säädetään perusasetuksen, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksen N:o 3290/94 (jäljempänä muutettu asetus) liitteellä XIII ja asetuksella N:o 3223/94, 23 artiklassa.

36. Tämä "tulohinnan" mekanismi toimii seuraavasti.

37. Komissio laskee jokaiselle tuotteelle ja kunkin alkuperän osalta kiinteän tuontiarvon. [61] Tämä arvo vahvistetaan seuraavien tekijöiden perusteella:

— kolmansista maista tuotujen ja jäsenvaltioiden tuontimarkkinoilla [62] kaupan pidettyjen tuotteiden keskimääräiset edustavat [63] hintanoteeraukset. Hintanoteeraukset on todettava maahantuoja-/tukkuportaassa, ja niistä on vähennettävä tietyt tekijät, [64] kuten 15 prosentin myyntimarginaali sekä tavaroiden kuljetus- ja vakuutuskustannukset yhteisön alueella tapahtuvien kuljetusten osalta

— edellä tarkoitettuja hintanoteerauksia vastaavat tavaroiden kokonaismäärät. [65]

38. Kiinteä tuontiarvo on edustavien hintanoteerausten painotettu keskiarvo, josta on vähennetty 100 kilogramman nettomäärää kohden 5 ecun kiinteä summa sekä tullimaksut arvotulleina. [66] Se lasketaan jokaisena työpäivänä. [67]

57 — EYVL L 349, s. 105.

58 — Johdanto-osan kolmas perustelukappale.

59 — Idem.

60 — Idem.

61 — Muutetun asetuksen 23 artiklan 2 kohta ja asetuksen N:o 3223/94 4 artikla.

62 — Jäsenvaltioiden tuontimarkkinat on lueteltu asetuksen N:o 3223/94 3 artiklassa. Komissio voi näin ollen käyttää seuraavissa keskuksissa todettuja hintanoteerauksia: Hampuri, Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), Rungis, Antwerpen, Bryssel (Belgia), Madrid (Espanja) jne.

63 — Yleisesti katsoen hintanoteerausten katsotaan olevan "edustavia", kun ne edustavat vähintään 50:tä prosenttia kaupan pidetyistä kokonaismääristä (ks. asetuksen N:o 3223/94 2 artiklan 4 kohta).

64 — Asetuksen N:o 3223/94 2 artiklan 2 kohta.

65 — Asetuksen N:o 3223/94 2 artiklan 1 kohdan b alakohta.

66 — Asetuksen N:o 3223/94 4 artiklan 1 kohta.

67 — Idem.

39. Asetus N:o 3223/94 sisältää lisäksi säännöt, joiden avulla voidaan määrittää hedelmien ja vihannesten tulohinta. Asetuksen 5 artiklassa esitetään kolme laskentamenetelmää, joista maahantuoja voi valita yhden. Säännöksen mukaan tulohinta on:

a) tuotteiden fob-hinta [free on board] alkuperämaassa, johon on lisätty vakuutus- ja kuljetuskustannukset yhteisön tullialueen rajoille, jos tämä hinta ja nämä kustannukset ovat tiedossa tulliselvitystä tehtäessä [asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan a alakohta]

b) tullausarvo, joka on laskettu tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, eli yksikköhinta, jolla maahan tuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia tavaroita myydään yhteisössä [asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan b alakohta]

c) kiinteä tuontiarvo, joka on laskettu edellä esitettyjen sääntöjen mukaisesti [asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan c alakohta].

40. Tullitariffin mukaan tuontituotteista peritään painotulli, jos tulohinta on alhaisempi kuin kiinteä tuontiarvo. Painotulli on kääntäen verrannollinen tulohintaan. [68] Tämä tarkoittaa, että mitä alhaisempi tulohinta on, sitä korkeampi on painotulli. Jos tulohinta on sitä vastoin korkeampi kuin kiinteä tuontiarvo, tuontituotteista ei peritä painotullia. Tällöin sovelletaan vain tullitariffin mukaisia arvotulleja. [69]

41. Neuvosto antoi 28.10.1996 hedelmä- ja vihannesalan yhteistä markkinajärjestelyä koskevan asetuksen N:o 2200/96. [70] Asetus korvasi perusasetuksen ja muutetun asetuksen kyseisellä alalla tapahtuneiden muutosten johdosta. [71] Siinä ei kuitenkaan muutettu kolmansien maiden kanssa hedelmä- ja vihannesalalla käytävää kauppaa koskevaa järjestelmää. [72] Uudessa perusasetuksessa säädetyt säännöt ovat siis samat kuin ne, jotka on esitetty edellä 34—39 kohdassa. [73]

68 — Ks. ratkaisuehdotuksen 13 kohta.

69 — Ks. asetuksen N:o 2658/87 liitteen I liite 2. Täten, jos palataan ratkaisuehdotuksen alaviitteessä 15 annettuun esimerkkiin, 1.—30.7.1997 maahantuoduista Granny Smith -lajikkeen omenoista, joiden tulohinta on alle 48,7 ecua 100 kilogramman nettomäärää kohti, peritään progressiivinen painotulli. Jos tulohinta olisi sen sijaan yli 48,7 ecua 100 kilogramman nettomäärää kohti, ei painotullia peritä. Niistä peritään vain 3,8 prosentin arvotulli (ks. asetuksen N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1734/96 (EYVL 1996, L 238, s. 862), liitteen I liitteessä 2 esitetyn taulukon nimike 0808 10 73).

70 — EYVL L 297, s. 1 (jäljempänä uusi perusasetus).

71 — Uuden perusasetuksen johdanto-osan ensimmäinen perustelukappale.

72 — Uuden perusasetuksen johdanto-osan 19. perustelukappale.

73 — Uuden perusasetuksen 32 artikla.

42. Komissio sitä vastoin muutti asetusta N:o 3223/94 14.7.1998 antamallaan asetuksella N:o 1498/98. [74]

43. Komission periaatteena oli, että tuotteiden tulohinnan laskentamenetelmän ja tullausarvon vahvistamissääntöjen välinen johdonmukaisuus oli taattava. [75] Komissio korostaa, että "tämä olisi täsmennettävä asetuksen — — N:o 3223/94 tekstissä erityisesti tulli-ilmoitusten laatimisen helpottamiseksi". [76] Näin ollen se täydensi asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohtaa seuraavasti: [77]

"Jos tulohinta vahvistetaan tuotteiden alkuperämaan fob-hinnan perusteella, tullausarvo vahvistetaan sen myynnin perusteella, jota kyseinen hinta koskee.

Jos tulohinta vahvistetaan jollakin 1 kohdan b tai c alakohdassa — — säädetyllä tavalla, tullausarvo vahvistetaan samalla tavalla kuin tulohinta."

74 — EYVL L 198, s. 4. Asetukseen N:o 3223/94 on tehty muita muutoksia, joilla ei ole suoraa merkitystä esillä olevan asian kannalta.

75 — Asetuksen N:o 1498/98 johdanto-osan toinen perustelukappale.

76 — Idem.

77 — Asetuksen N:o 3223/94, sellaisena kuin sitä on muutettu asetuksella N:o 1498/98, 5 artiklan 1b kohta.

44. Esillä olevassa asiassa on riitautettu muutoksen pätevyys. [78]

III Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

45. VAT and Duties Tribunalin ennakkoratkaisupyynnössä esitetään kolme kysymyssarjaa. Ne koskevat:

— tapaa, jolla asetuksen N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten tullausarvo tulisi laskea [79]

— asetuksen N:o 1498/98 pätevyyttä [80]

— maahantuojan mahdollisuutta ilmoittaa asetuksen N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten osalta väliaikainen tullausarvo. [81]

78 — Ks. kolmas ennakkoratkaisukysymys.

79 — Ensimmäinen, toinen ja neljäs ennakkoratkaisukysymys.

80 — Kolmas ennakkoratkaisukysymys.

81 — Viides ennakkoratkaisukysymys.

A *Hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskeminen*

46. Ennakkoratkaisukysymykset esittänyt tuomioistuin haluaa ensimmäisen kysymyksen avulla selvittää tavan, jolla lasketaan asetuksen N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten tullausarvo ajanjaksolla 18.3.1997—17.7.1998. Tarkemmin ottaen se kysyy, onko tämä arvo määritettävä tullikoodeksissa esitetyllä menetelmällä vai asetuksen N:o 3223/94 5 artiklassa esitettyjen sääntöjen mukaisesti.

47. Katson Yhdistyneen kuningaskunnan ja komission tavoin, että riidanalaisten hedelmien tullausarvo on vahvistettava tuotteiden tulohinnan perusteella asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

48. Yhdistynyt kuningaskunta ja komissio ovat todellakin esittäneet tästä seikasta kolme perustelusarjaa, jotka ovat mielestäni täysin vakuuttavia. Perustelut voidaan esittää seuraavasti.

49. Ensinnäkin asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa toistetaan tullikoodeksissa ja soveltamisasetuksessa säädetyt erilaiset tullausarvon määritystavat ja mukautetaan ne hedelmien ja vihannesten erityisluonteeseen.

50. Tarjonta ja kysyntä vaihtelevat voimakkaasti hedelmä- ja vihannesalalla. Tuotteiden hinnoissa voi tällä alalla olla merkittäviä eroja. Lisäksi hedelmät ja vihannekset tuodaan usein yhteisöön kaupintamyynnin järjestelmällä.[82] Kyseisessä järjestelmässä toimijat tuovat tuotteita myydäkseen ne myöhemmin. Tuotteiden myyntihinta on siis harvoin tiedossa silloin, kun niistä tehdään tulli-ilmoitus niiden saapuessa yhteisön alueelle.

51. Asetuksen N:o 3223/94 5 artiklassa säädetyt säännöt mahdollistavat kuitenkin näiden erilaisten ominaispiirteiden huomioon ottamisen. Voidaan siis todeta, että

— asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty laskentamenetelmä[83] on verrattavissa laskentamenetelmään, joka esitetään tullikoodeksin 29 artiklan 1 kohdassa.[84] Molemmissa tapauksissa arvon tulisi heijastaa tuotteen fob-hintaa sen alkuperämaassa, johon on lisätty kuljetus- ja vakuutuskustannukset yhteisön tullialueen rajoille

82 — Ks. ratkaisuehdotuksen 18 kohta.
83 — Ks. ratkaisuehdotuksen 39 kohta.
84 — Ks. ratkaisuehdotuksen 17 kohta.

— asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään nimenomaisesti, että tulohinta vastaa tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti laskettua tullausarvoa, eli yksikköhintaa, jolla maahan tuotuja tavaroita taikka samanlaisia tai samankaltaisia tavaroita myydään yhteisössä

— asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohta ei sisällä mitään menetelmää, joka olisi verrattavissa niihin menetelmiin, jotka esitetään tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa.[87] Näitä menetelmiä käytetään kuitenkin vain harvoin hedelmien ja vihannesten tullausarvon määrittämiseen. Ne edellyttävät todellakin, että myyntihinta on tiedossa ennen kyseisten tuotteiden tai samankaltaisten tuotteiden vientiä yhteisöön. Edellä on kuitenkin jo todettu,[88] että hedelmät ja vihannekset viedään usein yhteisöön kaupintamyynnin järjestelmällä, eli vienti tapahtuu ennen niiden myyntiä

— asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty laskentamenetelmä[85] on verrattavissa laskentamenetelmään, joka esitetään soveltamisasetuksen 173—177 artiklassa.[86] Kiinteä arvo vastaa molemmissa tapauksissa jäsenvaltioiden tuontimarkkinoille tuotujen tuotteiden hintojen painotettua keskiarvoa. Lisäksi hinta on molemmissa tapauksissa todettava maahantuoja-/tukkuportaassa, ja siitä on vähennettävä useita tekijöitä, kuten 15 prosentin myyntimarginaali, kuljetus- ja vakuutuskustannukset yhteisön alueella tapahtuvien kuljetusten osalta, 5 ecun kiinteä maksu sekä tuontitullit. Menetelmien välinen ero on siinä, että soveltamisasetuksen mukainen yksikköarvo lasketaan 15 päiväksi, kun taas asetuksen N:o 3223/94 mukainen kiinteä tuontiarvo vahvistetaan jokaiseksi työpäiväksi. Asetuksen N:o 3223/94 avulla voidaan siis ottaa paremmin huomioon hedelmä- ja vihannesalalle ominaiset hintavaihtelut

— asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohta ei sisällä mitään menetelmää, joka olisi verrattavissa menetelmään, joka esitetään tullikoodeksin 30 artiklan 2 kohdan d alakohdassa. Menetelmä ei kuitenkaan ole merkityksellinen hedelmien ja vihannesten kannalta, sillä se perustuu tuontitavaroiden raaka-aine- ja valmistuskustannuksiin.

52. Edellä esitetyistä seikoista seuraa, että asetuksen N:o 3223/94 5 artiklassa säädetyt säännöt soveltuvat parhaiten kolmansista maista yhteisöön tuotujen hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskemiseen.

85 — Ks. ratkaisuehdotuksen 37 ja 38 kohta.
86 — Ks. ratkaisuehdotuksen 19 ja 20 kohta.
87 — Ks. ratkaisuehdotuksen 17 kohta.
88 — Ks. ratkaisuehdotuksen 50 kohta.

53. Lisäksi useiden seikkojen perusteella voidaan katsoa, että yksi asetuksen N:o 3223/94 tavoitteista oli juuri niiden tullikoodeksin ja soveltamisasetuksen sääntöjen muuttaminen, jotka koskevat hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskemista. Näin ollen voidaan todeta, että

— komissio katsoo asetuksen N:o 3223/94 johdanto-osassa, että "tämän asetuksen liitteessä luetellut helposti pilaantuvat hedelmät ja vihannekset toimitetaan enimmäkseen kaupintamyyntiin [ja] tämä järjestelmä aiheuttaa erityisiä vaikeuksia näiden tuotteiden arvon määrittämisessä". [89] Kuten Yhdistynyt kuningaskunta on korostanut, ilmaus "tuotteiden arvo" tarkoittaa hedelmien ja vihannesten tullausarvoa. Tästä voidaan päätellä, että kun komissio vahvisti tulohinnan laskentasäännöt, se pyrki poistamaan osan niistä vaikeuksista, joita hedelmien ja vihannesten tullausarvon määrittämisessä aiheutuu siitä, että tuotteiden myyntihinta on harvoin tiedossa silloin, kun ne tuodaan yhteisön alueelle

— asetuksen N:o 3223/94 4 artiklan 2 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että "jos kiinteä arvo liitteessä lueteltujen tuotteiden ja soveltamisajanjaksojen osalta vahvistetaan tämän asetuksen mukaisesti, yksikköarvoa [soveltamisasetuksen] 173—176 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä ei sovelleta. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kiinteä tuontiarvo korvaa tällöin sen." Asetuksessa N:o 3223/94 säädetään siis nimenomaisesti, että sen liitteessä lueteltujen soveltamisajanjaksojen osalta soveltamisasetuksen yksinkertaistettujen sääntöjen mukainen tullausarvon määritysmenetelmä [90] korvataan jollakin hedelmien ja vihannesten tuontihinnan laskentamenetelmistä eli kiinteällä tuontihinnalla [91]

— asetuksella N:o 1498/98 vahvistetaan, että yksi asetuksen N:o 3223/94 tavoitteista oli hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskeminen tuotteiden tulohinnan perusteella. Asetuksella N:o 1498/98 tehty muutos rajoittuu todellakin kyseisen säännön täsmentämiseen "asetuksen N:o 3223/94 tekstissä". [92] Vastakohtaispäätelmän kautta tämä tarkoittaa, että asetus N:o 3223/94 sisälsi jo periaatteen, jonka mukaan hedelmien ja vihannesten tullausarvo on määritettävä kyseisen asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisen tulohinnan perusteella.

54. Näistä eri seikoista seuraa, että asetuksen N:o 3223/94 tarkoituksena on

89 — Johdanto-osan kolmas perustelukappale.

90 — Ks. ratkaisuehdotuksen 18—20 kohta.

91 — Ks. ratkaisuehdotuksen 37 ja 38 kohta.

92 — Asetuksen N:o 1498/98 johdanto-osan toinen perustelukappale.

muuttaa hedelmien ja vihannesten tullausarvon määrityssääntöjä. Asetuksen sanamuodon mukaan tulohinnan avulla määritetään paitsi tuotteiden tariffiluokitus ja yhteisen tullitariffin mukaiset painotullit [93] myös asetuksen liitteessä lueteltuina ajanjaksoina kolmansista maista tuotujen hedelmien ja vihannesten tullausarvo.

55. Toiseksi, toisin kuin Capespan väittää, komissio oli mielestäni toimivaltainen vahvistamaan erityiset säännöt hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskemiseen. [94]

56. On syytä muistuttaa, että EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 2 kohdan ja 43 artiklan 3 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 37 artiklan 3 kohta) mukaan, neuvosto on toimivaltainen toteuttamaan yhteisen maatalouden markkinajärjestelyn. Lisäksi perustamissopimuksen 40 artiklan 2 kohdassa tarkennetaan, että yhteinen markkinajärjestely voi käsittää kaikki yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi tarpeelliset toimenpiteet ja erityisesti "yhteiset viennin ja tuonnin vakauttamisjärjestelmät".

57. Neuvosto on näin ollen toimivaltainen laatimaan kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevan järjestelmän yhteisen markkinajärjestelyn puitteissa. Tämä pätee hedelmä- ja vihannesalan yhteisen markkinajärjestelyn tapauksessa, sillä perusasetuksessa vahvistettiin tasoitusmaksuun perustuva järjestelmä [95] ja muutetussa asetuksessa otetaan käyttöön tulohintaan perustuva järjestelmä. [96]

58. Neuvosto on kuitenkin selkeästi valtuuttanut komission toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevan järjestelmän soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi. Muutetun asetuksen 23 artiklassa säädetään todellakinseuraavaa

"1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin mukaisia tullimaksuja.

2. Jos yhteisen tullitariffin tullimaksujen soveltaminen riippuu tuodun tavaraerän tulohinnasta, hinnan paikkansa pitävyys tarkistetaan komission laskemalla kiinteällä tuontiarvolla; kiinteä tuontiarvo lasketaan alkuperästä ja tuotteesta riippuen kyseisten tuotteiden jäsenvaltioiden edustavilla tuontimarkkinoilla — — saatavien painotettujen keskihintojen perusteella.

93 — Ks. ratkaisuehdotuksen 13—15 ja 40 kohta.

94 — Ks. myös Yhdistyneen kuningaskunnan kirjalliset huomautukset (3.3—3.6 kohta).

95 — Ks. ratkaisuehdotuksen 24—30 kohta.

96 — Ks. ratkaisuehdotuksen 34—41 kohta.

3. Kun kyseisen tavaraerän ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin kiinteä tuontiarvo — — , vaaditaan kiinteän tuontiarvon perusteella määritetyn tuontitullin suuruisen vakuuden antaminen.

4. Jos kyseisen tavaraerän tulohintaa ei ilmoiteta tulliselvityksessä, yhteisen tullitariffin tullimaksujen soveltaminen riippuu kiinteästä tuontiarvosta tai asianmukaisen tullilainsäädännön määräysten soveltamisesta 5 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisesti tehtävästä päätöksestä.

5. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 33 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen."

59. Muutetun asetuksen 33 artiklassa säädetään erityisestä menettelystä, jossa komissio saa toteuttaa tarpeelliset soveltamistoimenpiteet hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon perusteella. [97]

97 — On syytä korostaa, että asetus N:o 3223/94 hyväksyttiin hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaisesti (johdanto-osan viimeinen perustelukappale). Komissio oli näin ollen toimivaltainen hyväksymään asetuksen N:o 3223/94. [98]

60. Lisäksi on korostettava, että toisin kuin Capespan väittää, maatalouslainsäädäntöön sisältyvissä säännöksissä voidaan laillisesti vahvistaa yhteisön tullikoodeksin sääntöihin nähden erityissääntöjä. [99]

61. Koodeksin 1 artiklassa säädetään todellakin, että sitä sovelletaan "sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita aloja koskevien erityissäännösten soveltamista". Asetuksen johdannossa tarkennetaan, että koodeksia sovelletaan "muita aloja koskevien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta [ja] tällaisia erityissääntöjä voi olla olemassa tai niitä voidaan ottaa käyttöön — — maataloutta — — koskevassa säänte lyssä". [100]

98 — Capespan on oikeassa väittäessään (ks. Capespanin kirjalliset huomautukset, 4.24 kohta), että asetus N:o 3223/94 — eli soveltamisasetus — hyväksyttiin 21.12.1994, eli muutetun asetuksen — valtuuttamisasetuksen — hyväksymistä edeltävänä päivänä. Tämä seikka ei kuitenkaan mielestäni vaikuta kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan pääasian ratkaisuun. Molemmat asetukset tulivat todellakin voimaan samana päivänä: muutettua asetusta ja asetusta N:o 3223/94 alettiin soveltaa markkinointivuoden 1995/1996 alusta (ks. asetuksen N:o 3290/94 6 artiklan 2 kohdan b alakohta ja asetuksen N:o 3223/94 7 artiklan toinen kohta). Tämä tarkoittaa, että kun asetusta N:o 3223/94 alettiin soveltaa, myös muutettua asetusta alettiin soveltaa. On joka tapauksessa syytä muistuttaa, että Capespan toi riidanalaiset hedelmät 18.3.1997—24.8.1998. Muutettu asetus oli tuolloin kuitenkin kiistatta jo voimassa.

99 — Ks. myös komission kirjalliset huomautukset (16 kohta) ja Yhdistyneen kuningaskunnan kirjalliset huomautukset (3.3—3.6 kohta).

100 — Tullikoodeksin johdanto-osan neljäs perustelukappale.

62. Näin ollen asetukseen N:o 3223/94 voi laillisesti sisältyä tullikoodeksin säännöksiin nähden erityissääntöjä hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskemista varten.

63. Lopuksi, tulohinnan käyttäminen hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskemiseen vähentää mielestäni merkittävästi hallinnollisia muodollisuuksia ja tuonnissa esiintyvien petosten riskiä.

64. Capespanin väitteen hyväksyminen tarkoittaisi todellakin sen ajatuksen hyväksymistä, että yhteisen tullitariffin tullimaksut voitaisiin vahvistaa kahden erilaisen arvon perusteella. Arvotullit vahvistettaisiin tavaroiden tullikoodeksin 29—36 artiklan mukaisesti määritetyn tullausarvon perusteella. Painotullit vahvistettaisiin sitä vastoin asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetyn tulohinnan perusteella. Kun maahantuoja voi vapaasti valita tulohinnan laskentamenetelmän, se voisi valita menetelmän, joka ei olisi verrattavissa tullikoodeksin vastaavaan menetelmään. [101]

65. Näissä olosuhteissa Capespanin väitteen hyväksyminen vaikeuttaisi tulli-ilmoitusmenettelyä. Konkreettisesti katsoen jäsenvaltioiden tulliviranomaiset joutuisivat suorittamaan kaksinkertaisen laskelman (tai kaksinkertaisen tarkistuksen), vaikka ne perivät tavallisesti arvotullit ja painotullit samanaikaisesti. [102]

66. Maahantuojat voisivat lisäksi järjestää toimintansa siten, että yhteisen tullitariffin tullimaksut jäisivät mahdollisimman alhaisiksi. Ne voisivat pyrkiä vähentämään tavaroiden tullausarvoa arvotullien alentamiseksi. Samalla ne voisivat kuitenkin valita menetelmän, jossa tulohinta on korkea, jolloin painotullit alenisivat. Kuten komissio on korostanut, [103] joidenkin toimijoiden toiminta saattaisi viedä yhteisöltä osan sen tuloista. [104]

67. Ehdotan näin ollen, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen, että ajanjakson 18.3.1997—17.7.1998 osalta asetuksen N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten tullausarvo on vahvistettava edellä mainitun asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti lasketun tuotteiden tulohinnan perusteella.

101 — Ks. ratkaisuehdotuksen 51 kohta.

102 — Viimeinen seikka perustuu komission istunnossa esittämiin tietoihin.

103 — Komission kirjallisten huomautusten 20 kohta.

104 — Komissio korostaa myös vakuuttavasti, että tällaisella käytännöllä voisi olla tietyn ajan kuluttua kielteisiä vaikutuksia hedelmien ja vihannesten markkinoiden vakauteen (komission kirjallisten huomautusten 20 kohta).

B *Asetuksen N:o 1498/98 pätevyys*

68. Kolmannessa ennakkoratkaisukysymyksessään [105] ennakkoratkaisukysymykset esittänyt tuomioistuin kysyy, onko asetus N:o 1498/98 pätevä.

69. Kysymyksen taustalla ovat erilaiset väitteet, joita Capespan esitti pääasian oikeudenkäynnissä kiistääkseen asetuksen N:o 1498/98 pätevyyden. Capespan väittää, ettei asetuksessa voida pätevästi säätää, että asetuksen N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten tullausarvo on määritettävä samalla perusteella kuin tuotteiden tulohinta niiden tullessa yhteisöön.

70. Capespan esittää väitteensä tueksi kolme perustesarjaa, joita tarkastelen peräkkäin.

71. Ensimmäiseksi Capespan väittää, että komissio on ylittänyt neuvoston sille muutetussa asetuksessa myöntämät valtuudet. Capespan tuo näin ollen esiin seuraavat seikat:

— asetuksen N:o 1498/98 tavoitteen vastaisesti muutettu asetus ei sisällä mitään säännöstä, jossa säädettäisiin, että hedelmien ja vihannesten tullausarvo on vahvistettava tulohinnan perusteella [106]

— asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdassa säädetyt tulohinnan laskentamenetelmät eivät ole tullikoodeksin 29—36 artiklan mukaiset [107]

— asetuksen N:o 1498/98 perustelut eivät täytä EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan (josta on tullut EY 253 artikla) mukaisia vaatimuksia. [108]

72. Nämä erilaiset väitteet eivät mielestäni ole perusteltuja. Kahden ensimmäisen väitteen osalta olen jo todennut, että komissio oli toimivaltainen vahvistamaan erityiset säännöt hedelmien ja vihannesten tullausarvon laskemiseen [109] ja että tulohinnan laskentasäännöt olivat verrattavissa

105 — Ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen ehdottamani ratkaisun johdosta toinen ennakkoratkaisukysymys on tullut tarkoituksettomaksi.

106 — Capespanin kirjalliset huomautukset (4.47 ja 4.51—4.55 kohta).

107 — Capespanin kirjalliset huomautukset (4.49 kohta).

108 — Capespanin kirjalliset huomautukset (4.48 kohta).

109 — Ks. ratkaisuehdotuksen 55—62 kohta.

koodeksin 29—36 artiklassa ja soveltamisasetuksen 173—177 artiklassa säädettyihin tullausarvon määritysmenetelmiin. [110]

Kolmannen väitteen osalta riittää, että todetaan, että asetuksen N:o 1498/98 johdannossa esitetään selkeästi komission aikeet. Komissio katsoi tarpeelliseksi sisällyttää asetuksen N:o 3223/94 tekstiin selkeästi periaatteen, jonka mukaan hedelmien ja vihannesten tullausarvo on vahvistettava tuotteiden tulohinnan perusteella, ja tätä koskevat yksityiskohtaiset säännöt. En siis näe, miten asetuksen N:o 1498/98 perustelut eivät täyttäisi perustamissopimuksen 190 artiklan vaatimuksia.

73. Toiseksi Capespan väittää, että komissio on rikkonut yhteisön kansainvälisiä velvoitteita. [111] Capespan katsoo, että periaate, jonka mukaan hedelmien ja vihannesten tullausarvo on laskettava tuotteiden tulohinnan perusteella, rikkoo vuoden 1994 tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (jäljempänä GATT) VII artiklaa ja vuoden 1994 GATTin VII artiklan soveltamisesta tehtyä sopimusta. Asetuksen N:o 3223/94 5 artiklassa säädetyt tulohinnan laskentasäännöt eroavat siten perustavanlaatuisella tavalla vuoden 1994 GATTin VII artiklassa ja vuoden 1994 GATTin VII artiklan soveltamisesta tehdyssä sopimuksessa määrätyistä tullausarvon määritysmenetelmistä ja ne ovat siten ristiriidassa niiden kanssa.

74. Riippumatta siitä, voidaanko asetuksen N:o 1498/98 laillisuutta tarkastella vuoden 1994 GATTin VII artiklan ja vuoden 1994 GATTin VII artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen valossa, [112] Capespanin väite on mielestäni perusteeton. Olen nimittäin jo todennut, että tuotteiden tulohinnan laskentasäännöt ovat suurilta osin verrattavissa tullikoodeksin 29—36 artiklassa ja soveltamisasetuksen 173—177 artiklassa säädettyihin tullausarvon määritysmenetelmiin. [113]

Capespan ei ole kuitenkaan missään esillä olevan asian käsittelyvaiheessa väittänyt tai osoittanut, että nämä tullausarvon määritysmenetelmät olisivat ristiriidassa vuoden 1994 GATTin VII artiklan ja vuoden 1994 GATTin VII artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen kanssa. Onkin vaikea nähdä, miten tulohinnan laskentasäännöt, jotka ovat tullikoodeksin ja soveltamisasetuksen säännösten mukaiset, olisivat ristiriidassa vuoden 1994 GATTin VII artiklan ja vuoden 1994 GATTin VII artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen kanssa.

110 — Ks. ratkaisuehdotuksen 49—52 kohta.

111 — Capespanin kirjalliset huomautukset (4.11, 4.39 ja 4.56—4.59 kohta).

112 — Ennakkoratkaisumenettelyyn osallistuneet osapuolet käsittelivät tätä kysymystä kirjallisen ja suullisen käsittelyn aikana (ks. etenkin komission kirjallisten huomautusten 22 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

113 — Ks. ratkaisuehdotuksen 49—52 kohta.

75. Kolmanneksi Capespan esittää väitteen olennaisten menettelymääräysten rikkomisesta. [114] Se muistuttaa, että tullikoodeksin soveltamistoimenpiteet on toteutettava koodeksin 249 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tässä tapauksessa asetus N:o 1498/98 on kuitenkin annettu eri menettelyn eli uuden perusasetuksen 46 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. [115]

76. Väite ei ole merkityksellinen. Maatalouslainsäädäntöön voi laillisesti sisältyä tuotteiden tullausarvoon liittyviä erityisiä säännöksiä, [116] joten on normaalia, että kyseisten säännösten soveltamistoimenpiteet toteutetaan valtuuttamisasetuksessa säädetyn menettelyn mukaisesti. Komissio ei siis olisi voinut antaa hedelmä- ja vihannesalalla asetusta N:o 1498/98 muussa kuin uuden perusasetuksen 46 artiklassa säädetyssä menettelyssä.

77. Ehdotan näin ollen yhteisöjen tuomioistuimelle, että se toteaa, että esitettyjen kysymysten tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 1498/98 pätevyyteen.

114 — Capespanin kirjalliset huomautukset (4.60 ja 4.61 kohta).

115 — Artikla on samanlainen kuin muutetun asetuksen 33 artikla.

116 — Ks. ratkaisuehdotuksen 60—62 kohta.

C *Hedelmien ja vihannesten väliaikainen tullausarvoilmoitus*

78. Viimeisessä kysymyksessään [117] ennakkoratkaisukysymykset esittänyt tuomioistuin kysyy, onko asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaa tulkittava siten, että maahantuoja, joka ei voi ilmoittaa lopullista tullausarvoa yhteisön tullialueelle tulon yhteydessä tehtävässä tulliselvityksessä, voi antaa väliaikaisen arvoilmoituksen soveltamisasetuksen 254 artiklan mukaisesti.

79. Ennakkoratkaisukysymykset esittänyt tuomioistuin pyrkii täten selvittämään, oliko Capespanilla laillinen oikeus antaa väliaikainen arvoilmoitus riidanalaisena ajanjaksona yhteisöön tuomiensa tuotteiden osalta.

80. Katson Yhdistyneen kuningaskunnan tavoin, että vastaus tähän kysymykseen on loogisesti johdettavissa ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelun yhteydessä esitetyistä seikoista.

81. On todellakin syytä muistuttaa, että tulohinnan ensimmäinen laskentamenetelmä perustuu tuotteiden fob-hintaan,

117 — Kolmanteen ennakkoratkaisukysymykseen ehdottamani vastauksen johdosta neljäs ennakkoratkaisukysymys on tullut tarkoituksettomaksi.

johon lisätään vakuutus- ja kuljetuskustannukset yhteisön tullialueen rajoille.[118] Tässä tapauksessa väliaikaisen tullausarvon ilmoittamisen sallimiseen ei ole mitään syytä, sillä tuotteiden lopullinen arvo on tiedossa tulliselvitystä tehtäessä. Lisäksi asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään nimenomaisesti, että tätä menetelmää voidaan käyttää vain "jos tämä hinta ja nämä kustannukset ovat tiedossa tuotteiden tulliselvitystä tehtäessä".

82. Samalla tavoin tulohinnan kolmas laskentamenetelmä perustuu kiinteään tuontiarvoon.[119] Myös tässä tapauksessa tuotteiden lopullinen arvo on tiedossa tulliselvitystä tehtäessä, sillä kiinteä tuontiarvo lasketaan jokaisena työpäivänä. Maahantuojalle ei siis ole tässäkään tapauksessa tarpeellista antaa oikeutta ilmoittaa väliaikainen tullausarvo.

83. Todellisuudessa ainoa tilanne, jossa maahantuojalla voi olla tarve esittää soveltamisasetuksen 254 artiklassa tarkoitettu epätäydellinen ilmoitus, on tilanne, jossa maahantuoja käyttää asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä tulohinnan toista laskentamenetelmää.[120] Tällöin tuotteiden arvo voidaan määrittää sen yksikköhinnan perusteella, jolla maahan tuotuja samanlaisia tai samankaltaisia tavaroita myydään. Tämä tarkoittaa, että ilmoituksen kohteena olevien tuotteiden hinta ei välttämättä ole tiedossa tulliselvitystä tehtäessä.

84. Kun tullikoodeksissa kuitenkin sallitaan nimenomaisesti väliaikaisen tullausarvon ilmoittaminen tällaisessa tapauksessa,[121] ei ole mitään syytä, jonka takia tällaista ilmoitusta ei saisi tehdä silloin, kun hedelmien ja vihannesten tullausarvo määritetään asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella.

85. Ehdotan näin ollen, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaa on tulkittava siten, että maahantuoja, joka ei voi ilmoittaa lopullista tullausarvoa tuotteiden tulliselvityksessä, voi antaa väliaikaisen arvoilmoituksen soveltamisasetuksen 254 artiklan mukaisesti ainoastaan silloin, kun tuotteiden arvo määritetään asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti.

118 — Ks. ratkaisuehdotuksen 39 kohta.
119 — Ks. ratkaisuehdotuksen 37—39 kohta.
120 — Ks. ratkaisuehdotuksen 39 kohta.
121 — Ks. ratkaisuehdotuksen 21 ja 22 kohta.

IV Ratkaisuehdotus

86. Edellä esitettyjen seikkojen perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa VAT and Duties Tribunal, Londonin esittämiin kysymyksiin seuraavasti:

1) Ajanjakson 18.3.1997—17.7.1998 osalta hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 soveltamisalaan kuuluvien hedelmien ja vihannesten tullausarvo on määritettävä edellä mainitun asetuksen 5 artiklassa säädettyjen tulohinnan laskentasääntöjen mukaisesti.

2) Esitettyjen kysymysten tarkastelussa ei tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat asetuksen N:o 3223/94 muuttamisesta 14.7.1998 annetun komission asetuksen N:o 1498/98 pätevyyteen.

3) Asetuksen N:o 3223/94 5 artiklaa on tulkittava siten, että maahantuoja, joka ei voi ilmoittaa lopullista tullausarvoa tuotteiden tulliselvityksessä, voi antaa väliaikaisen arvoilmoituksen tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 254 artiklan mukaisesti ainoastaan silloin, kun tuotteiden arvo määritetään asetuksen N:o 3223/94 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti.